

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

Exaltio S. Crvcis 14. Septembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

ignes illi ! quàm horrendus purgatorii carcer ! infer-
nus temporaneus est , alteri non dissimilis , si peccato-
rum æternitatem , & incolarum impietatem excipias .
An est tanti in peccato percepta voluptas , ut ea atro-
cibus suppliciis ematur ? *Hunc transitorium ignem omni-
tribulatione presenti existimo intolerabiliorem.*

EXALTATIO S. CRVCIS

14. Septembris.

Si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum. Joan. cap. 15.

Sl minus bellare feliciter, certè prædari no-
vit Cosrhoas , qui cum captam totius
Hierosolymam ipse etiam cepisset : prædam
nimium quantum magnam Crucem Serua-
toris in Persidem asportavit. Doluit Chri-
stianus Imper. Heraclius spolia hæc Christia-
nis detracta esse, & cœlo auctore armis com-
mune omnibus Christianis dedecus aggrel-
sus abolere, ternas copias Cosrhoæ totidém-
que Duces felici Marte devicit, fortissimè
Christianis utpote pro signis suis dimicanti-
bus. Cosrhoas dum fugâ Tigrim trajicit, so-
cium regni filium minorem Mardesam sibi
adsciscit. Id maximus natus Syroës impatien-
ter

ter ferens, gemino patricidio & fratrem & parentem sustulit, pactusque regnum cum Heraclio pro Cruce stultissimus Mercator. Hanc porro Heraclius cum imperatorio habitu fulgens eò ferre vellet, quò primò Servator tulerat, nec tamen occultâ vi gradum morante progredi jam posset, monuit Præsul Zacharias fastum poneret & aurum nimis animo onerosum; nescire crucem purpuram, nisi quæ de Christi sanguine ruberet, sed neque coronam nôsse, quam spinæ non ornarent. Aliter ergò triumphandum sibi esse intelligens Heraclius, nudus pedes & plebeiam togam indutus facilè jam pedem promovit, & sublimem crucem loco suo & honori restituit. Hæc EXALTATÆ CRUCIS festa initia ajunt. Nego ego, & cum bona pace Heraclii, ea Christo primitus adscribo. *Ex Brev. & Baron.*

MEDITATIO.

De exaltatione S. Crucis.

1. **A**mans crucis supra omnes res creatas exaltatur, tutus ab injuriis fortunæ. Non timet morbum, paupertatem, dedecus aliasque calamitates. Nullis vitæ hujus ærumnis affligitur, utpote quas desiderat, easque Christi causâ hilari animo patitur. Quæ tibi sunt dolori & timori, ea sunt illi voluptati, & tunc felicissimus est, cum tibi miserrimus videtur, *Christianus miser videri potest, inveniri non potest.* Minut.

M 4

2. A-

2. Amans crucis se ipso altiùs extollitur: hominem non crederes; cupiditatibus non accenditur, non pungitur concupiscentiâ, deliciis non emollietur: amat laborem: horret quietem; & quoniam in hac miseriarum valle occasiones patiendi, eum non deficiunt, semper latus est, ac hilaris, quia voti compos.

3. Amans crucis eò usque evehitur, ut Christo de cruce pendenti similis, mundo crucifixus, & sibi mortuus sit. Ah Domine cruci tuæ affigar, quantumvis reluctetur caro, quoniam tibi redemptori meo corpus & animam meam debeo: crucifigar; coronet spinis; sit simile meum corpus tuo corpori, quod pro me Patri æterno obtulisti. *Si ob hoc caput tuum Christus debes, tale, si potes, ei repende, quale suum pro tuo obtulisti.* Tertull.

S. MATERNUS EPISC.

15. Septembris.

Resedit qui erat mortuus, & cœpit loqui. Luc. 7.

PORTENTUM in orbe MATERNUS est, cui simile nullum: huic enim soli ter vita, ter mori obtigit. Natus in urbe Naim Galileæ. atque adolescens cum matris orbæ extremo dolore iterum denatus, cum jam efferretur, ad Christi miserentis imperium vitæ & matri redditus est. A Servatoris nostri gloriosa Anastasi, S. Petro discipulus adhæsit, a quo